

de două ori în septembra: Joi și
Duminică; era cindu va preinde im-
portanța materialor, va fi de trei său
de patru ori în septembra.

Pretiul de prenumeratiune,
pentru Austria:

anu intregu	8 fl. v. a.
dumetate de anu	4 fl. v. a.
patraru	2 fl. v. a.

pentru România și străinatate:

anu intregu	12 fl. v. a.
dumetate de anu	6 fl. v. a.

ALBINA

Invitare de prenumeratiune

la

ALBINA.

Apropiandu-se cu 1. iuliu cal.
espirarea prenumeratiunilor facute pentru făia noastră pe primul
omestru și respectivmente pe alu
noilea patrariu de anu, venim a reflectă la acéstă pe onorabilii dd.
renumeranti ai nostri, ragandu-i
nu intardie cu renoirea prenumeratiunilor, de ora-ce intardiarile
comunu facu impedecare si inurcare in espeditiune.

Condițiile sunt totu cele de
mai nainte si cari se vedu in frun-
ea foii. — Redactiunea.

Budapest, in 4 iuliu n. 1874

A cuprinsu — nu scimu ce sè di-
mu, ca sè nu essagerămu! — *ingrigire?*
— *furia* seu *indignatiune* —
re domnii stepani ai nostri! Căci —
i-au perdutu de totu cumpetulu — pen-
tru cele-ce alalta-ieri audira — atât
frumosu, si — unele atâtă de adeveri-
te, pre cum insisi recunoscu — din
ora domnului Politu.

Destul că discursulu deputatului
nationale din Panciova, pre care lu-rosti
alalta-ieri, in causă si respectivmente in
atra — *parolei electorale*, de astă obicei
ulu, tem'a principale de discusiune —
diaristică domnilor, si chiar prin
cururile publice si private ale loru.

In celu mai aprope nru vom re-
duce — desăpote nu vorbalminte, dar
stulu de pre largu acea cuventare ce,
in aceea, că spuse unele adeveruri
uri, de sì imbracate in frase mandre,
sui — foră resvra, cu tōta franchetă
leialitatea, asiā cum domnii magiari
sunt dedati a le audî, — pentru
otivulu, căci ii blamédia pre de o
orte forte — cumpitlu, ér pred'alta — li-
due consciintia infrosciatu, — atât
reu ii vatemă si infuria.

Nu ne mirămu deci, că — după
Politu, nici unu oratōre magiaru —
stu ieri, cătu alalta-ieri, nu potu vorbi
testiunea de pre tapetu, fara a apostrofă
celoralte foi magiare si germane.

că tocmai prin acéstă elu adeveria că —
n'are dreptate!

Ei bine, dlu Politu — ce e dreptu,
a declaratu resbelu reactiunei magiare;
densulu i plesni in facia, că — venindu
la regulare cestiu nea Orientului, *demo-
cratii magiari vor fi cu nationalitățile* si
astfelui vor salvă Ungaria; ér — cu
reactionarii — „ne vom intelni la Philippi!”

Nu vom pretinde că dlu Politu a facut
bene, astfelui a aruncă manusia
aristocratiei magiare, *incarnate in Dietă* si
sistem'a de facia; totusi — curiosu
este, candu — liberalulu si democratice-
culu Tisza Kálmán, carele chiar si ieri se
gira de atare, tocmai elu se grabi a re-
dică manusia! Cum altfelui potemu noi
sé ni splicămu acéstă, decâtă că sì li-
beralismulu, sì democratismulu seu sunt
— numai masce, ér anim'a sa este —
intocmai asiā de reactionaria, pre cum
este de siovinișta pon' la nebunia!

Dar de altmintrelea, déca ieri din
stang'a estrema dlu Helfy, incătu pentru
afronturile ce le facuse acestei partite,
mi-ti-lu scarmenă bine-bine; apoi — nici
deputati nationali nu-i vor remané deto-
ri, căci — dlu Dr. Costică, inca de
alalta-ieri se inscrise la cuventu, ér
ieri, in data ce Tisza si-incheia filipică
sa contra nationalitătilor, se inscrise si
Babesiu, mai standu inca altii in reserva
pentru unu casu de necesitate.

Astfelui, precandu din partea na-
tionalilor la desbaterea generale nu era
sè iée cuventulu de cătu Dr. Politu, după
racinirile si amenintările dlu Tisza —
sicur că au sè vorbescă mai multi si mai
pre largu. Asiā nu se pote nici candu
precalculă decursulu unei desbateri! Eră
vorba, că au sè vorbescă preate totu vr'o
7 — 8; pre candu dejă in trecutela trei
dile vorbira vr'o 12, si — mai sunt
aprope atâtă-a.

Si acum, pentru ca onorabilulu pu-
blicu, carele nu are ocasiune a ceti foile
straine, anume cele din capital'a Ungariei,
sè-si pote face o ideia despre impresiunea
si veninulu ce a produs in animele magiare
si magiarone — amintită vorbire
a dlu Politu, venim a traduce aci fi-
delminte espektoratiunile mai antaiu din
„N. Pester Journal,” in cari se reflectă
cu vivacitatea cugetului de renegatu
— ideiele principali ale mai tuturor
celoralte foi magiare si germane.

Numit'a fóia scrie:

„Ca renunciarea la mandatul a lui
Alessandru Mocioni, fractiu nea federalistica,
sé cum se numesc ea „partit'a na-
tionalitătilor din Dieta,” perduse pre
unicul membru alu seu, carele pricepea a
propune si aperă in cuventu dibace si
cu maniere de omu cu cultura sociale
mai nalta si parlamentaria. Precum
astadi s'a aratatu, numit'a fractiune in
persón'a deputatului din Panciova este
recompensata pentru acea perdere. Dr.

Mihailu Politu, prin cuventarea sa de
astadi, s'a desvalitu ca unu capu ageru
si profundu cugetatoriu si totu o data
ca unu diplomatu, care se pricepe cum
se cade, a indulci hapurile cele mai amare,
pentru ca ele sè lunece placutu si usioru
prin gutu in diosu, si — cele mai per-
icolose teorii sè le imbrace in frase sclit-
pitòrie, parute liberali si nevinovate. In
fondu densulu a splicatu prin cuventarea
sa — totu acelea ideie, cu cari Miletice-
cii si Babesiescii invertescu sistematice-
mente capetele filor serbi si romani ai
patriei; elu insa n'o fece in modulu cu-
tesatoriu nedibace ce caracterisédia acti-
unile atinsilor conduceror ai nationali-
tatilor. Politu nu isbesce cu pumnii goli

spre „tiranulu de magiarismu,” nici nu
amenintia cu pumnalele seregianilor si
cu revolte de a lui Hora, ci elu din contra
aréta cu degetulu inganatoriu, frumosu
imbracatu in manusia — spre Viena si la
— eventualmente posibile schimbări poli-
tice, in contra curoră magiarismulu trebuie
se se apere in alianta cu Serbi si Ro-
manii; — dup'aceea elu desfasura unu
tablou alu istorie despre lumea viitorului
lui, despre conflagratiunile in Oriente, fa-
cia de cari Un garia intréga trebuie se fie
la loculu ei.

Numai o data — in fervoreea cuven-
tului i scapa frivila amenintare, candu
striga: „*La Philippi ér ne vom vedé!*”
Dar — iute elu se grăbesce a splică ne-n-
tielegerea, spunendu, că — candu va fi
sé ajungemu — la Philippi, elu doresce,
ca magiarii si serbi sè se afle ca frati —
in acelesi caste, uniti contra aceluiasi
inamicu.

„Se pote cine-va esprime mai finu
si mai patrioticu?! Acestu Politu intr'-
adeveru este unu omu siretu, si déca in
privint'a finetiei formei, prin care se pro-
nuncia — nu-i potemu denegă cuvenit'a
reconosciuntia, apoi — debutulu seu de
astadi invita pre cei ce vedu mai de-
parte — cu atâtă mai intetitoriu — spre
mare precautiune si privighiare — tocmai
facia de densulu.”

Er „Ellenor,” Organulu corporale
alu dlu Tisza, dice despre furișele es-
pektoratiuni si despre rafinatele mistifi-
catiuni ale stepanului seu — in esalta-
rea sa nebuna, — că „de candu s'a des-
chis er'a constitutionale in Ungaria, in-
ca n'a provocatu unu discursu placere
atâtă de generale, ca sì celu de astadi a lui
Tisza.”

Cu atâtă mai reu! Căci déca ar fi
asiā, apoi ar fi dovédă, că domnii magiari,
astadi intipuitii faptori ai tieriei,
nu se inspira si entusiasmedia de cătu de
— *frase mari si ne-adeveruri si nedrep-
tati grosolane!*

Dice mai de parte „Ellenor” — in
adoratiunea, séu chiar indumnedieirea
patronului seu, că acéstă oratiune nu a
fost foră efektu nici asupra neintelep-
tilor din stang'a estrema, cari cocheté-
dia cu elementele ce periclită unitatea
de statu magiaru si misiunea națiunale a
magiarimei. Dice că pre Mocsáry l'a tur-
titu de totu la pamentu; asupra lui Csá-
nády a provocatu risulu generalu alu
Casei; ér — frasele si argumentele lui
Politu le-a facutu *prafu si pulbere*, incătu
— după dică magiara, „nu li-a remas
onbore d'unu banu!”

Éca in pucine trasuri ale sale pro-
prie — tipulu genuinu alu fanfaronadei
magiare sioviniștice. Éca graiulu aristoc-
ratiei magiare, ce — după propri'a mar-
turisire, de 1000 de ani totu se civilisé-
dia, fara a se fi europeisatu!

De asemenea caracteristicu este,
cea-ce dice „P. Napló,” organulu Deák-
kistiloru, despre radomontadele lui Tisza.

„Colomanu Tisza nici candu n'a
fost oratore simpaticu celor din dréptă;”
adeca sciti, candu ii-a atacatu pre ei cu
rabulistică sa cea grosolana. „Dar dis-
cursulu seu de astadi, a fost sì alu nos-
tru. In fie-care cuventu alu seu a pulsatu
sangele magiarimei.”

Apoi se pune a amenintă — cu
cele mai aspre mese de teru pre agi-
tatorii nationali, pentru de a ii face sè
senta, că — „acéstă tiéra are numai unu
stepanu,” „hogy ez országnak csak egy
ura van.” Se intielege, că — stepanulu
este — aristocratia magiara, carea de
26 si mai multi ani buchina iu lume miu-

Prenumeratiuni se facu la toti ad. cor-
spondinti ai nostri, si de a dreptu la Re-
dactione *Stationsgasse* Nr. 1, unde
sunt a se adresi si corespondintele, ce pri-
vesc Redactiune, administratiunea seu
expeditu; cate vor fi nefrancate, nu se vor
primi. Era cele anonime tu se vor publica

Pentru anunț si alte comunicatiuni de
interes privat — se respunde căte 7 or.
pe linia; repetiile se facu cu pretiu sca-
diutu. Pretiul timbrului este 80 or, pe-
tru una data se antecipa.

tiun'a cea mare, că — este liberal, con-
stitutionale, democratice, drepta facia de
tote poporale!

Poftim! Nemica de cătu — ame-
nintare cu fôrtia. Ei bine; déca este
asiā, de ce mai amblati după vorbe
legi, mintiuni? Decretati, pre totu ca
sentu si judeca si vorbescu astăzi, de
sclavi, si — lucrul e gat'a! —

Rogăm pre on. publicu alu nostru,
se studie bine cuventul lui Politu,
pentru ca sè pote dreptu judeca despre
responsurile ce i'sau datu, si asupra ca-
rora, anume a lui Tisza, vom reveni in
numerulu urmatoriu.

Budapest, in 3 iuliu n. 1874.

Ce cugetu secretu vor fi ascunsu in
anim'a loru monarchistii, atunci candu — prin
complotu trantira pe Thiers, si pusera in
fruntea tierei pe maresialulu Mac-Mahon, —
cine ar poté sè scia? Atâtă astăzi impare se-
cure, că — nu au avutu ideia, de a-lu lasă in
pace siepte ani in scaunu, si cu atâtă mai pu-
cinu de a-lu lasă sè consolide Republica.

Deductiunea logica deci nu pote fi alt'a,
de cătu că — au voit u se face unu instru-
mentu séu măcar unu medilociotoriu in favore
unua dintre pretendentii Tronului, — firesce,
Orleanistii cugetandu la alu loru Rege, Legi-
timistii — la alu loru si — Bonapartistii la
Imperatulu Lulu.

Aci este expresu punctul de intielegere
si de — n'ntielegere. Aci a fost concentrată
periculu, dar — totu aci si garantia pentru
Republica.

Destul că, Mac-Mahon, séu că n'a fost
bine informatu si ingagiato de complotistii
sireti, séu că — acuma sentiendu dulcetia
stepanirei si cugetandu-se destulu de tare,
spre a pacali pre — srietii amici ai sei, de o
data incepù a se pune in positura si — de-
chiara susu si tare, că — nu este acea potere,
si nici votu alu camerei, după care elu ar
poté fi constrinsu sè céda altui-a suprem'a demis-
tate ce i'sa acordatu pe siepte ani.

Dintru inceputu, candu Mac-Mahon séu
guvernulu seu ocasiunalmente respică acéstă
in termini diplomaticesci, ambigui, monarchi-
stii luau lucrul de o demonstratiune fina in
contra Republicanilor. Astadi candu Mac-
Mahon, oficialmente vestesce acea decesiune
a sa, monarchistii sunt cuprinsi de — indig-
natiune si — déjà imparu pré plecati d'a con-
spiră de nou.

Maresce neliniscirea si ingrigirea monar-
chilor formul'a, in carea invezcuta éss la
lumina resolutiunea maresialului. Asiā spre
mare chiar scandalisare a intrigantilor
monarchisti, Mac-Mahon apostrofă, că siepte
ani, ori ce ar face adunarea naționale din
Versalia, elu va remané si se va sustine, cu
ori ce pretiu — ca „presidinte alu Repu-
blicei!”

Acéstă dore de mōrte; pentru că — rema-
nendu Mac-Mahon *presidinte alu Republică*,
prin acéstă Republică se recunoscă — nu numai
de essistinte, ci si de unic'a legale, legalmente
unica indreptatită, ér cei ce o combatu, de
tradatori foradelege.

Cea mai nouă manifestatiune fece Mac-Ma-
hon dominecă trecuta, candu tienendu o revista
grandiosa peste trupele adunate pe campulu
lungu „Longchamp,” langa Parisu, din
acestu incidente dede una ordine de dia catra
ostiri, intru carea intonă că: „missiunea, cu
carea l'a invezcutu pre elu adunarea naționale,
cade si asupra armelor, si că aceea impresuna
trebuie operata pana la celu din urma momentu,
sustiendu pretotindenia autoritatea legii.”

Acéstă a provocatu o adeverata panica
in cercurile conspiratilor; cătra acéstă mai
vine persecutarea comploturilor bonapar-
tiste si arestarea complotistilor. Dupa tōte
monarchistii incepu a tremură si cu inversiun-

nare a se teme de — „o lovitura de statu.“ Adeca sciti, lovitura de statu numescu ei, deca buna era mane-poimane Mac-Mahon, pentru comploturile lorii ii-ar tramite a casa din Versalia, ar dissolve adunarea natională și ar guverna fora intriganti!

Acăstă este astăzi situatiunea politica în Franția.

Intraceea comisiunea de 30 pentru constitutiune, după respingerea propunerei lui Periere, se apucă a desbate chiar a sa propria constitutiune si — după depesile ce ni sosiră, primă cu mare majoritate — in contra votului legitimistilor — urmatorulu primu articolu : „*Presedintia Republicei se increde lui Mac-Mahon pe siepte ani.*“ Va să dica, Monarhistii nu vor să admită decretarea definitiva a Republicei, dar — consentu ca aceea să se inarticuleze pe 7 ani, pro cătu timpu omului lor, Mac-Mahon — este la potere.

Afara de citatulu articolu primu, comisiunea a mai statorit — sistem'a de două camere, compusa după modalitatea combinata la timpul seu de ducole Broglie, adeca pre diuometate prin numiri presidentiali, ér in cocalta diuometate prin alegeri din clasele mai nalte. In fine se mai depesiadă, că comisiunea după mare luptă a statorit, cumca dreptulu d'a dissolve Camer'a deputatilor, este alu presedintelui Republicei, si — cumca, in casulu déca scaunulu presidential ar devină in vacanta mai nainte da fi espiratu periodulu de siepte ani, atunci ambele Camere intrunindu-se, său să pota alege altu presedinte, său să schimbe form'a de regimine.

Din tōte să vede, că majoritatea monarhice de astăzi — cauta numai să-si asigure timpu pentru viitoriu, de ocamdata la sandu Republic'a să trăiescă din gratia loru!

Budapesta, in 3. iuliu n. 1874.

Mereu sosescu, desi totu pré defezuoșe — date si sciri, despre catastrofa ce ajunsa pe ostirile republicane sambata trecuta la Estella.

Cea-ce pe scurtu se lamuresce — é, că republicanii joi si vineri — totu in triumfu, totu invingendu au progresat, si — vineri după mediasi pre timpulu unei furtune infrișioase, au luate cu asaltu unele dintre cele mai poterice sate si coline, incunjurandu pre carlisti si taindu-li chiar linia de retragere.

Cum după aceste mari progrese s'a intempletat sambata perderea si respingerea Republicanilor, — nu este deplinu spicatu. Atât'a se spune, anume int'nu telegramu alu „Ind. Belg.“ cumca divisiunea Campo a fost cea danțau respinsa si adusa in disordine; divisiunea lui Echague si brigad'a lui Blanco, se incercă a opri lupta si a respinge pre carlisti, dar — Navaresii atacara cu mare facu aceste trupe republicare si le menara indereptu, incătu retragerea devină generale, pre carea spre norocire cavaleria si artilaria o apera cătu de bine, astfelui incătu perderile in morți si vulnerati sunt numai 800. Carlistii vorbesc de 4000, dar astă este exaggerat, după cum s'a dedat ei a éssageră.

Comandantele Concha după „Times“ a cadiutu, lovita de unu glotiu in medilociul peptului, săra la 8 ore, tocmai candu se află in cea mai aventurea linia a atacatorilor cu assaltu, si vorbiā cu insufletire soldatilor. O scire, astă séra sosita, adeveresc că, tocmai prin caderea acestui betranu bravu si probat, (era tocmai de 80 de ani,) intru carele se concentra increderea, tocmai prin acăstă cadere s'a confundat si si-a perduto directiunea ostirile victoriouse, ér carlistii observându acăstă perplesitate, s'au inbarbatat și au pusit la agresiunea decidiatorie.

Afara de Concha se mai vorbesce despre perderea inca a unui generalu.

Dupa scirile mai nöue, armata republicana iute se reculege si — caundu ér si va incepe atacurile, dispunendu de 104 tunuri.

Budapesta, in 1 iuliu n. 1874.

Diu'a de triumfu — se apropia; intielegemu pentru caus'a serbescă, pentru congresulu natională, pentru partit'a dlui Mileticiu, partit'a — dimpreuna cu natuniene, de patru ani in celu mai perfidu si barbaru modu denunciata, persecutata si terorisata!

A vrutu — strasniculu guvernul magiaru omnipotent, să cucerescă pre serbi cu forța fisica, să-ii ieșe cu biciul de feru din deretu si să-ii mane prin strunga sa cea strimta, in staulu calugericilor tradatori de natuine. „Ori să mărgări să — părea!“ — a fost parola domnilor; „Nu vom merge unde ne mană magiarulu — o data cu capulu!“ — a fost parola lui Mileticiu si cu elu — a natuinei serbe.

„Hois!“ strigă Andrassy si cu turma mamelucilor sei, si calugeri cei desfrenati, si egoistii cei corupti — mergeau „hois;“ — „Cea!“ — comanda Mileticiu, si poporul serbescu, cu intelectua cea de omenia — mergea „Cea,“ ér carulu — stă locului; pre candu domnii plesneau de necasu, că nu se miscă! In fine — domnii venira la mintea turcului cea din urma. „Déca nu merge cum vremu noi,“ apoi — hai de, să mărgă cum vreui ei!

Destulu că, vediindu acuma, cum alegerile pentru congresu mai tōte esu nationali si opositionali, eroldulu domnilor celu de la „Magy. Politika,“ vine a-si deschide budiele si a vorbi patrioticului guvern — inteleptiune, pura inteleptiune!

„Ce vremu?! Serbii au lege; apoi au si minte; a-ii scote din tiéra — nu ni pote trece prin capu, deci — lasati-i să lucre, să-si aléga patriarchu după voi'a loru! Déca vor gresi — ei se vor căi. Guvernul să supra-inspectiunedie, dar — să nu se amestecă in caus'a loru, pre cătu timpu ei tienu legea. Foile magiare au incurcatu tréba — prin denunciările si agitarile loru; acăstă nu e cu cale!“ —

Ei bine, domnilor mari politici, dar unde gasirati, acuma de o data — acestu frumosu adeveru, acăstă minte drépta? D'apoi că — acăstă vi-am totu predicatu noi, incercandu-ne a vi-o torna cu tolceriulu in capu!

Dar noi suntemu convinsi, ma am spus'o de multu cu deplina incredere, că — guvernul nu i va remană, de cătu a urmă astfeliu.

Dée Ddieu bunu successu, apoi — numai să fimu ómeni, si de securu, o vomu scote si cu caus'a nationale, — firesc că prin atutinie solidaria, intocmai asiá de firmi, prin lupte — mai indelunge, si prin sacrificia — dora inca mai grele; dar in fine vom scote-o.

Magiarulu — ori vré să-si supuna, ori să se supuna: vai de poporul ce nu pricepe acăstă! Vai de cei-ce se sparia de sfératulu pintinilorloru loru si de muștiele loru aristocratece — ascutite!

Budapesta, in 4 iuliu n. 1874

Iori se decise caus'a juntiunilor drumului de feru la Orsiova si Brasiova — in comisiunea finantiale a Casei representative. Nu credem a fi oportulu, ca să vorbim pro largu despre cele ce cetimur prin foii si cele ce ni se spunu particularmente despre desbaterile forte infocate ce avura locu; si asiá in acăsta causa se ingerara multi nechiamati, cari vorbira — multe verdi-useate, priu cari mai multu inveninara, decătu ea să lamureșca cestiunea.

Cea-ce avem a notă — e, că atât \$ 21, cău si 24, celu d'antaiu — *fora destula garantia cumca deschiderea său darea in folosintia publica a ambelor linii si juncțiunii — va urmă in același timp la ambele puncte;* — cela-lautu referitoriu la tarifa, — numai prin dechirarea ministrului de finantă, că refuzarea ar provoca criza ministeriale, numai prin acăstă se primira in testulu concesiunei; totusi la celu dantaiu paragrafu cu adausulu primitu de reprezentantele societăti austriace de drumuri ferate, cumca adeca, si déca linia Temesiora-Orsiova s'ar termină nainte de 4 ani, ea totusi numai pana la Caransebesiu să se pote dă in usulu publicului, ér pana la Orsiova — numai cu trei luni nainte de 4 ani!

Acum se apropia desbaterea in Casa, si — se prevde, cumca si aci, prin acelei mediloci — are să fie prima si conventiunea cu Romania, si concessiunea data numitei societăti. Apariția cea curioasa e, precum am mai disu si alta data, că — si la noi casi in

Bucuresci, numai prin presiunea puterica de susu potura fi acceptate aceste juncțiuni in modulu loru.

In caus'a Institutului „Albina“ din Sibiu.

Candu noi, in nrul 40 alu foile nostre, publicaramu *Invitatia la sedinta plenaria a Consiliului administrativ alu Institutului nostru de creditu si de economii „Albina“ din Sibiu* pe diu'a de 15 iunie, pentru scopulu d'a deliberă asupra epistolei dlui **Alesandru Mocioni**, prin carea si-a depusu oficiulu si de presedinte si chiar de membru alu Consiliului, — marturismu că, de să nu aveam nici cea mai mica ideia despre caus'a acestui pasu si resp. incădintă, atât'a totusi, cunoscendu bine personale, am priceput la momentu, că — casulu este de cea mai mare gravitate.

Curendu primiram informatiuni private, si ne convinseram că — intrădeveru casulu e de cea mai mare gravitate.

Si cu tōte — nu seriseram nimeni, cu atâtua mai pucinu publicaramu unu cuventu despre acesta cestiune, acceptandu cu atâtua mai vertosu desvoltarea si regularea ei normale, in sfera interna a organismului ei, fiindu că aveam cunoștința, cumca dlu colonelul, barone Ursu de Margine, o persoană de cea mai deplina autoritate si incredere din Consiliulu administrativ alu Albinei, se astă la Capolnasiu, pentru d'a se intielege cu dlu Aless. Mocioni despre *complanarea diferintielor si mediocirea revocării epistolei renuntării*.

Trecu 15 dile, apoi inca 5, si — de la Sibiuu, de unde asteptam informatiuni linisitórie, nu ni se dede cătu de pucina deslucre! Onorabil'a Directiune — asiá se vede că crede, cumca acea *Invitatia* ce publicaramu in nrul 40, pe langa totu cuprinsulu seu fatal, va fi afiatu cu totul indiferente si nepasatu. Publicul nostru; că — Publicul nostru i-ar fi dora totu atât'a, ori-ce s'ar fi intempletat in sinulu administratiunei Albinei din Sibiuu, ori pentru ce s'ar fi trasu Mocioni, si — ori prin cine ar fi elu inlocuitu!

Acăstă ar fi o presupunere — de totu gresita si ne'dreptatita, ar fi chiar o neconoscere a marei interesari, ingrigiri si nelinisciri ce a cuprinsu spiritele dela o margine pon' la alt'a a patriei!

Noi pricepem că, Directiunea si resp. Consiliulu administrativ pote să aibe motive binecuvantate, d'a nu esă inca la lumina cu *adeverulu*, cu lamuria stării lucrurilor: dar repetim că — am deplangere retacirea si daun'a ce ar trebuil să rezulta din presupunerea, că — dora *Publicul celu mare nu se interesează* si că — va fi multiamită cu ori-ce deslegare. Si — de aceea ni tienem astricta detorintă, a reflectă pre onorabil'a Directiune si resp. pre Consiliulu administrativ alu Institutului „Albina“ din Sibiuu, să nu ia lucrul intru nemic'a, si — să nu intardia a dă cea mai deplina deslucre Publicul si a-si legitimă din firu in Peru procederea.

Cea-ce noi din parte-ni potem să asurămu si să dovedim e, că dejă pana acumă ni s'au facut cele mai agere interpellatiuni si ni s'au descoperit cele mai grele banuale in acăsta privintia, in cătu — éta că suntemu chiar nevoiti a rumpre tacerea.

Ómenii ingagiati la Institutul „Albina“ prin multe parale si — deplina incredere, se adresătă etra noi, ca si cătra unii, ce mai vertosu ii-am indemnăt si induplecăt a se ingăgăi; din care causa noi si sentim o responsabilitate — mai multu de cătu morale.

Noi, pana a dă cursu publicu acesteru obiective reflessiuni ale nōstre, am comunicat domnilor din Sibiuu unu actu dintre mai multe, carele de sicuri ni va legitimă procederea, am comunicăt o lungă si intetitorie provocare ce ni s'a aduersat in acăstă causa de unu proprietari din Lugosiu cu 99 de acțiuni.

Precandu deci rogămu pre domnū din Sibiuu, să ieșe in consideratiune neliniscirea comună si să caute a o molcomi foră tota intăriarea, — d'alta parte asecurămu pre onorabilulu publicu acțiunari, că — in cătu pentru noi, nu vomu lipsi a ni face detorintă intre ori-ce imprejurări, dar că de altimetre, pre cătă noi avem cunoștința de lucru, vr'unu pericolu nu amenintia toma interesele Institutului si ale actionarilor, nemedilocitul pentru conflictul ce s'a escatu in corpulu administrativ.

Diet'a Ungariei.

In sediul a de sambata, 27 iunie 1874, sub presidiulu ordinariu, după presentarea de petitioni, cari se transmisera comisiunii petitionarie,

Urma ordinea de di: *pertraptarea seriei a 47. de petitioni.*

Referintele A. Molnár, in numele comisiunii petitionarie, propune avisarea simplă a tuturor petitiunilor la ministrii concernanti. Propunerea se privesc pre lauga exceptionarea petitiunii cettăi Satu-mare, in carea se eore sistă a execuțiunilor pentru contributiune si luarea de dispusețiuni, pricii si se delature lips'a cea mare de bani.

Acăstă petitiune, la cererea doputatului I. Kis, se cetește. In urmă ceterii, Kis schiedea starea trista a cetățenilor Satu-mare, propunendu apoi, ca min. de la finanțe să sistdie execuțiunile si să prezente unu proiect de lego pentru instituirea unei bance nationale ungurescă nedepindenti.

Min. finantelor, C. Ghiezy, incunoscintiedia, că elu a emis inca de multu catre direcțiunile finantali ordinatiuni, pricii se provoca acestea, ca pana după secesiunii să crută de execuțiuni pre tōte comunele si personale, cari suferă daune in urmă furici elementelor. Min. crede, că mai de parte nu pot să mărgă, căci — dispunendu sistarea preste totu a execuțiunilor, — de parte ar insemnă a sistă administrarea si prin acăstă ori ce isvoru de venitul alu statului, ér de alta parte s'ar comite nedreptate, că s'ar scuti de ne'mplenirca debirintelor si acei cetățeni, a căroru capacitate d'a plati contributiunea e forte nedependente de la inriurirea strictoasa a elemintelor naturali.

Cătu pentru delaturarea crisoii financiare prin vr'unu expediente, amintesc ministrul, se facea incercări prin emitera de avise de cassa. Acestea ince nu avura trecero in publicu, ér primirea loru ca mediu generalu de solvire, intre tristele impregurări de astăzi, este absolutu cu nepotintia.

De aci crede min. primirea propunerii comisiunii.

La prop. despre instituirea unei bance de cont, ministrul cere mai multu tempu liber, decătu pote avea in cursul activității legititorice; de aceea — promitiendu, că in cursul ferierelor si va pune tota nisuntă intru reprezverea acestei cestiuni — cere respingerea propunerii lui Kis, ca nu cumva să se predece pertraptările fizice prin vr'o decizie primită a casei deputatilor.

La votare se primă propunerea comisiunii facia de acăstă petitiune; stang'a extremitate votă contra.

Sc cetește a trei a ora proiectul legii de necompatibilitate, si se tramite tablemaginalilor pentru pertraptarea constituționale.

G. Nagy ia cuventul pentru a-si motiva proiectul de lego, relativ la delaturarea imiinuintei reu, că se intabulează pretensiuni pana si cu côte 120%. ba chiar si capitalie de la corporatiuni se intabulează côte 8—10%. Proiectul intentiunedia fissarea percentelor la capitalu.

Min. justitiei, Dr. Panier, dinuiese si demustră, că acestu proiect nu poate să responde in prassa intentiunii; căci e forte usioru a-se neobservă legea prin adaugarea percentelor la capitalu. De aci, considerandu fissarea percentelor pentru doarile ipotecare de cutreriora pentru creditalu publicu, cere respingerea proiectului.

Maioritatea se pronuncia pre langa propunerea ministrului.

Se decide ca desbaterile asupra noilelor electorale să se iacăpă mercuri, ér convintinea despre juncțiunile ferate cu România.

se pertrapedie chiar cu intreruperile alegatorilor asupra novelei electorale.

Siedintă se inchiaia la 12 ore a. m.

In Siedintă de miercuri, 1. iuliu a. c., sub presedintele prezidentului, după cele formale, prezintă lista interpellanilor nerospunse încă și a proiectelor de rezoluție și de lege încă neresolvite.

P. Nemesiu prezintă un proiect de rezoluție, care intenționează procurarea primării de interne a anumite date, spre a servi detinutură mai acurata a statoririi censuș pentru alegatorii din Transilvania.

Totu Nemesiu propune, ca calificatul alegatorilor ardeleni să fie în proiectul de novela, să se modifice prin aceea, că se socotește și adausul de dare pentru decinarea pamentului.

Proiectul de rezoluție se va pune la linea dilei, și propunerea se va considera desbaterea specială ca amendament.

C. Tisza, întrăba pro min. justitiei, Pauler, că arde de cugetu și respunde la interpellanța în privința ordonanței ministeriale despre prinsori, de-înăuntru aceea ordonanță chiar astăzi intra în viață?

Min. Dr. Pauler, respunde, că va face un proiect de rezoluție în privința ordonanței ministeriale a-i prescrie timpul, ce îl lăsa în urmă ordinea casei.

Tisza — cu ironia ageru iubită — servă ministrului, că n'are nici o cauză d'ă se gura-mare pentru *timp*; căci — nimeni nu întrebă despre *timp*!

Se ia spre scientia respunsului ministrului.

Se facu interpellanțe de interesul secundarului și se prezintă petițiuni, ce se transmit la comisiunea petitionară.

Urma ordinea de di: *desbaterea asupra novelei electorale*.

Referințele E. Szenczei, premitindu-se că noua legătură nu este o legătură de statutărie, spică că comisiunea centrală, într-o serie de regulări perfekte și definitive a sistemului de contribuție — nici că a tenuțu de oportunitatea de a prezenta o legătură de senatatorie, carea său să fie înstindă său să fie angustă — și alegerea de astăzi. De aceea s'a reprezentat din partea comisiunii centrale legătura din 1848, facându-se în acăstă磨ările, cari le ceru relațiunile de astăzi ale magariei și a caror neprimire numai reușe produce. Tienendu, că a vorbit asupra modificărilor și se va dă ocasiune în decursul desbaterii speciale, röga casă, ca să se prezinte această nouă, carea adaugă mai multe bunătăți la legea elektorale în vigoare.

Min. de interne, c. I. Szapáry, accentuându defecția legii elektorale în vigoare, și alesu abusurile, ce se comită în următoarele săptămâni acestei legi, arăta că — trebuie să fie astrința poterea legislativă a dispune dreptarea reului. Scusa după acestea regimul că nu a nisuit delaturarea radicale a lui prin crearea unei legii elektorale noi, decindu aci de motive impregnare, că și numai nu sunt compuse liste de alegători, dar nici că e sistematizată reforma contribuției, și de aci regimul, potindu avă de baza unu censu uniforme, să aibă apucă de atare lucru, ci a rezistă pro langa indreptarea defecțilorlori deoperite în legea din 1848. În urma se năște a justifică, de ce nu s'au facută modificări, cari să determine mai liberalu calificarea de alegere fisata prin legea din 48, standu, că prin atari modificării să se consideze ordinea sociale, și desă se face multă scere naționalităților conlocutorioare, totușii periculosu atare pasiu, căci elementul magiar trebuie să se îngrijească mai năște și de existența sa. Dupa acestea să rezolvă privirii sale, că nu afă nici o dispozitie, în comparație cu alte state, în numerul populației și a alegătorilor, precum nici între alegătorii Ungariei proprii — 7% din întregii alegători, și între cei ai Transilvaniei — 6% din populație cestă. Min. tine că apărtă ultima și rezultatul desvoltării diferențelor relațiilor de posesiune și tine că diferența astăzi va dispară cu temă. Mai reflectându la unele puncte, cari vor fi modificări din partea comisiunii centrale, se spune că tine de indreptatul proiectului său și că-lu va aperă la desbaterea specială.

L. Mocsáry dă spresiune convincerii, că o legătură bună trebuie să fie băsătă pe principiul celei mai depline egalități de dreptă a tuturor cetățenilor unui stat, pre asemenea: „*nihil de nobis sine nobis*;” ea adăcea trebuie să fie băsătă pe sufragiul universal. În o vorbire foarte estinsă se menține că despoterii invințirile ce se facă principiul de vot universal și în urma face următorul proiect de rezoluție: „*Proiectul de lege: Despre schimbarea și întregirea articolelor de lege din 1848 și a articolelor de lege ardeleană din 1848*,“ prezentat de min. de justiție și modificat de comisiunea centrală — on. casă să-lu respingă și să aviseze pre min. de justiție, că în celu mai scurtu tempu să prezintă un proiect de lege elektorale, care — băsătă pe principiul votului universal, să dispună votare secreta și după comună și în carele să se imparte totu de olată și cercurile elektorale în întreaga țară, după ună și același măsură.”

A. Beöthy prezintă proiectul de nouă legătură ca băsătă la desbaterea specială. Vorbitoare înse și primește parerea de reu, că prin acăstă modificare se despoiază de dreptul de alegere cele mai poternice coloniile ale existenții magiară națională și de stat, clasele privilegiate cu dreptul de alegere în următoarele puseții lor de nobili. În urmă face mențiuni năște regimului, că să susțină statul quo, căci acele elemente încă nu ar fi datu probe, că merită să fie despoiate de atare dreptu; și egalitatea politică de dreptu este necunoscută la noi, căci nu suntem în republică, ci în o monarchie constituțională și recunoscem numai egalitatea cetățenilor năște legilor.

Siedintă se inchiaia la 2 ore. d. m.

Lipova-Banat, în iuliu n. 1874.

(Resunet!) Ori cătu de ascunsu, la locuori cătu de modestu, în vastă gramadă materiei și nrulu 45 alu Albinei, totu n'au incunjurat atenția noastră, ei — cu atât mai verosu ni-au petruntu aduncul animei noastre — apelul ce se face, în corespondență de la Bogiu, la descrierea essaminului din Rafna, în privința Istoriei naționale, că a unui studiu absolutmente necesar în scoalele noastre confesionali. Necesitatea totu o sensu; dar — cum să o complim? — Dati-mi unu picu de locu, că să atingă ceva.

Ei me au în placută puseția din Vianu, că conoscu aici pre bravul inventatoriu *Tuducescu*, căruia i-a succesu a compune unu manualu didacticu, pontru scările poporali: „*Istoria Romanilor*,“ opu ce cuprinde în 40 de plectiuni și 36 de ocupatiuni, momentele cele mai ponderești din istoria noastră națională, acele momente, cari sunt calificate d'ă inspiră viață și d'ă redică ambiiția națională. Limbă și cătu mai populară, — impertirea și tractarea corespunde capacitatei pruncilor, — despre ce servesc de probă succesul observat la juuișmea noastră de aici, supusa conducerii sale, carei déjà să aibă propus unu scurtu tempu. Serierea insira materiale — estu-modu:

Originea Romanilor; parintii lui Romulus; fundarea Romei; Occuparea Daciei prin Traian; Marimea Daciei; Colonizarea Daciei de Romani; Moștea Imperativul Traian; Starea Romanilor din Dacia după moarte lui Traian; Starea imperialei romane dela Aurelian pana la Constantinus cel mare; Starea imperialei romane dela Constantinus pana la venirea Ungurilor; Venirea Ungurilor; Caderea Crisianei; Caderea Transilvaniei; Caderea Temesianei, și asiă mai departe, pana în dilele noastre.

La compunerea opului nu a scapatu din vedere momentele cele mai însemnante despre starea religioasă a Romanilor, apoi: Lapedarea literelor latine; introducerea limbii slave în biserică; supunerea Romanilor Metropoliei serbesci; desbinarea Romanilor în două confesiuni; scădere limbii slave din biserică; introducerea alfabetului latin, adică a scrierii cu litere latine s. a. s. a.

La finea opului se află și câteva poezii, care resumă și ilustră faptele unor eroi de momentul istoric.

Si cu toțe, opulu intregu, atâtă este doară să se precizeze, incătu abia aru trece prește vir'o patru côle tiparite.

Deci astăzi, candu avemă atâtă de mare trebuință de o istorie scrisă pentru poporul săi, săi și crudi ai poporului, pentru că acestora să li inspire speranță și viață și insuflare națională, — astăzi, candu scola poporale este chiamata a-si face supremă datorință, ca și nici candu alta data, întructărea istoriei naționale — cu scopul că să salveze existența națională, prin creșterea unei tinerime ambicioase și pline de devotament național, ér nu servila și destramata, cum nici-o doresc domnii, eu — credu că-mi plinescă detorintă, — candu vi atragu pen-

tiunea asupră opului, ca și la comanda lucratu, alu dlui Ionu Tuducescu.

Ce se recere și ce cătu rogu de la și prin onorată Redacție — c: patronagiu, adică medilocierea unui ajutoriu, pentru edarea acestui opu.

In acăstă privință — asiă credu că, locul celu mai competentă la care trebuie să se adresămu, este chiar onorata Redacție a Albinei noastre; căci — la noi, și pre cătu ajunge sperință mea — pretutindeni între Romani, este proverbul si parola, că — acolo este punctul de unde se potu miscă tôte!

Publicul nostru de atâtea ori, în atâtea casuri de mare trebuință națională — cu nevoie de bucurie vedi, cea-ce nu s'au mai vedutu la noi, — la vocea penetrante și intenționată a Albinei, punându-se în miscare animale și deschidiendu-se pana și pungele sugetorilor din leganu!

La constatarea necesității prin „Albina“ și adresarea unui Apel din anima cea curată și sincera a conducătorului ei, Romanimea intrăga, precum au mai concursu, ér va concurge și aduce sume însemnante pentru lipsile cele urgente ale națiunii!

Speru că intru interesul scolii populare și alu instructiunii naționale, și anume pentru edarea de opuri, si manuale didactice, pre cum este și celu alu dlui Tuducescu, totu din tôte părțile ar concurge cu dinariul lor macar și cătu mai de pre urma, — spre scopul, d'ă respandă iute printre poporul conosciutiele cele necesare din Istoria națională.

Pre aceasta călă mai siguru și mai repește — am poté tipari tôte manualele didactice — și am esă, din chaosulu care ne înneacă.

Incheiu rogandu pre onorabile Redacție, a luă în considerație propunerea mea. — *)

Varietati.

(Societatea „Petru Maior“) si-tiene domineea, 5 iuliu n. a. c. siedintă generală de inchinare, la 5 ore d. m. în localitatea sa din stadul Vatzului, nr. 12. Siedintă va fi publică.

(Necrologu.) Primim tocmai duiosă înscrisări din Temesiéra, despre roposarea în floare teneretilor, și domnei Sidonia Tiapu, nascuta Sacosianu, carea deplansa de întristălu ei și sociu Lazaru Tiapu și de infantea Angelina, precum de asemenea de multe ruineni și multi conosciuti, ieri în 3 iuliu n. se iumormentă în cimitirul din Maieralele Temesiorii. Fie-i tineren' și usioră! —

Despre recoltă ce se astăpta.

Este cătu mai mare interesu materialu alu nostru — secerisulu, său recoltă ce ni stă năște; căci — în fine acăstă este propriamente condiția bună și stări materiale a poporului nostru; apoi — fiind că secerisulu și coliajul dejă se începă septembra acăstă, a nume în mai multe părți dejă începura taiai ordiul si secară, dar și celelalte fructe de campu dejă sunt la cōcere, și asiă dejă dă date positive, după cari se poté calculă desculu de securu, că — ce promitu? la că avemă să ne astăptăm? — asiă ni sentimă detorintă a înformării și orientării pe poporul nostru în acăstă privință, pentru că să nu se amăgescă — prin speculantii, seu dora prin apariționile locali; și nu judeco adeca tocmai numai după cele ce aude din gură pilarii, său după cele ce vede cu ochii în campu sau său alu vecinului său.

Să bagămu bine sămă, căci este dejă reconoscutu — nu numai în țără intrăga, și peste tōta Eu opa și a nume în țările, cări se nutresc din producția noastră, unde se transportă prisosulu granelor noastre, și asiă dăruie sunt pietele noastre cele mari, precum este: Svitiera, Germania, Francia și Anglia, — este dicău recunoscutu, cumca unu anu mai pistrătiu, mai învestită, mai ne-asemenea, mai amagitoriu — în promisiunile sale de recoltă, abia și fost, abia se poté intipui că cestu de facia. Omulu nu trebue să calatoră, decătu buna ora de la Lugosiu pana la Temesioră și Aradu, seu dela Aradu pana la Pesta, său de la Becicăreculu-mare pana la Sân-Nicolaulu mare spre Muresiu; ba — pre desu — numai dintr-o comună pana la altă vecină, pentru că să se convingă, ce învestiștă și ne-asemenea sunt campii cu totu felul de grane! Pre candu adeca într'unu tenuu vedi grane, de cătu căi mai mandre nu-si potă intipui mintea omului; apoi abia și începătă ride animă de atăta abundantia a binecuvantării cerialui, candu — de o data să ajungi tienuturi, postea cari par că să-i pusă mană blastemul lui Dicu! Si acăstă se intinde asiă peste țără intrăga.

*) Pre candu publicămu acestu resunetu, promitem că — ne vom socotii asupră provocării ce ni se face. Într-acăstă postim, ca atari opuri, cari ni se ceru să le tipărim și respandim noii sub firmă noastră, să fie cătu să potă de bine lucrate, ca să se justifice sacrificiile. Rogăm să ni se trimită una exemplară alu opului dlui Tuducescu, și — vom face cele de lipsă. —

De aceea dă, repetim, să nu ne luăm după spunerele său vederile locali, ci să ne informăm bine despre adeverul de pretoțindoni; căci numai asiă ne vom potă orienta bine — în cătu său pentru trebuințele noastre, său pentru interesele noastre la vendiare.

Ea noi spre scopul d'ă dovedi cele ce espuseram mai susu, venim — buna ora și luă notitia despre cele patru reporturi, din patru părți ale tierii, în „P. Lloyd“ de astăzi.

Primul reportu este din părțile de susu ale tierii, anume din Villány, și el sună — în pucine cuvinte estrăsu: deca ar incetă o data plăo' cea pră multă, apoi ne-am potă așteptă la *recolta in totu felul de fructe, cum nu se poate mai buna*; pana si vinile să reculești, incătu si acelea promiți *pre diumatetă*; — insa în tienutul *Siklosiului* și *Dárda* grindină a produs mare calamitate!

Alu duiolea reportu este din Zenta, în Baciu l. Tisa; elu sună pre seurtă: timpul favorabil a indreptată despartele noastre grane, dar — în celu mai bunu casu nu ne potem aștepta decătu la o recoltă de *mediulocu*; grăbul a nume dăou din trei părți va fi slabu; numai cucurudiu dă speranția buna.

Alu treilea reportu este de la Püspök-Ladány, carele atinge partile Bihar, Cumanie și Bichisul. Acestă sună chiar trist! Elu scrie: „Doritul secerisulu — a inceput; dorere insa, numai acumă ajungemă a conosce, că — pre cum aici, asiă și în cea mai mare parte sprc Tisa, (nota bene: Tisa din susu de Mureșiu,) recoltă in grau va fi foarte slabă și că grăbul este atacată de tatiune: chiar și ordiul arăta tatiune; numai porumbulu se arăta frumosu.

Alu patrulea reportu — in fine este dela Kecskemét, punctul centralu între Pest și Tisa; elu cuprinde constatarea formală a unei conferințe de *esperti*, adică de barbați conosatori de lucru, și ni spune, că grăbul stă de *mediulocu*, secara *bine*, ordiul de *mediulocu*, ovesul de *mediulocu*, cucurudiu *frumosu*, cartofii *fără bine*, de asemenea și *mălu* *menuntu*. Peste totu se potă calculă recoltă de 8 metri după unu jugeru de 1600 stangini patrati, și — calitatea frumosă.

Eta acă in pucine cuvinte si date, icóna tierii intregi. —

Avemu se ni sprimemu parerea de reu!

Din mai multe părți primim — chiar grădui de scrisi polemice lungi, și mai verosu insocite de documente multe, ni ingreuiédia nespusu, ba mai totu de un'a ni facu neposibile publicarea aceloră articli la timp, prin ce ei apoi devinu învechiti și fără scopu.

Specialmente trebuie să ni descoferim regretele noastre în acăstă privință — cătu pentru multe de tōte ce ni se tramisera de un'a si de alt'a parte, despre *casulu dlui notarul Voscinariu din Pilulu-mare*. Sunt si pre multe si pră lungi si incurcate — cele ce ni stau dejă pro măsa, si căroru — totusi am fi dorită a dă expresiune.

Marturisim, că avemă fără ponderose motive — in partea dlui Voscinariu, motive cari portarea sa in functiune o redica peste totă dubietatea si după cari — vrendu nevrendu omulu nepreocupat trebuu să crede, cumca — caușa persecuției unilor sale nu este chiar in administratiunea oficialui său. Dar noi mergem mai de parte, si recunoscem, că tocmai si după informații căstigate prin întrebări private, si din chărțile contrariilor, ne-am convinsu, cumca — nu tomai din caușa strictului oficiu, pururiă corectu aflatul, ci — mai multu pentru o portare uneori excesivimente drastică, dar mai multu privată a sa, sau destuptat niscari în strainări, cari său folosu de unii neamici ai sei — de arme in contra sa.

Ni pare reu că nici timpul, nici spațiul nu ni permittu, a areță acăstă prin publicari de date pozitive, si de aceea este, că noi venim să luăm măcar notitia despre acăstă, si — fiindu că caușa in pucine dile are să se decida in adunarea comitetului comitatense din Aradu, — ni tienem să deținem de detorint

